

ὡς ἄνδρες ἀλεκτοροκέφαλοι, ὀφίοποδες, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Ἰαῶν Ἀβραζιάς συνοδευόμενοι δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων τινῶν συμβόλων. ὧστε διακρίνονται καὶ εἰς Ἀβραζοειδῆς καὶ Ἀβραζασικούς. Α Ρ. Ῥαγκ. 66, ἐν Ἱστορίᾳ τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας, τόμ. 5. σελ. 178. Ἀβραζασικός, 3. (σύμβολα.) Ἀθ. Ῥουσόπ. ἐν Πανδ. 1 Ἰαν. 66
ἀβραχίονα νήπια, τὰ. Ἀγαθάγγελος, πρῶην Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐν τινι ἀγγελίᾳ περὶ μελλούσης ἐκδόσεως συγγραμμάτων του τριτόμου, ἐν Τεργέστη, 41, ὃ ἴσως οὐδέποτε ἐξεδόθη.
ἀβρεπιδερμος, 2. Ἀκρ. 8 Δεκ. 85
ἀβροδάπανος, 2. Στ. Ξέν. 87.
ἀβροδαπίνως, ἐπίρ. Στ. Ξέν.
ἀβροδιατισμός, δ' il) Ἀκρ. 13 Ἰαν. 93.
ἀβροπέεια, ἡ Ἀκρ. 16 Δεκ. 88 καὶ 14 Μαρτ. 94.
ἀβροπέης, 2 Ἐφ.
ἀβροσύμωνται, 2 Ἀστὺ 19—20 Αὐγ. 91.
ἀβροκέφαλος, 2. (ποιηταί.) Ἀκρ. 30 Ἀπρ. 93.
ἀβροκόσμος, δ. Μ. ἐν Ἀκρ. 14 Αὐγ. 94. — Πρβλ. *τροφερόκοσμος*.
ἀβρόλεπτος, 2. Ἀκρ. 14 Ἀπρ. 93.
ἀβρόλενκος, 2. (δέρμα.) Ἐφ. 10 Ἰαν. 87. — Δ. Κ. ἐν Ἀστει 30 Ἰουλ. 94, ἐν ἐπιθ.
ἀβρολογία, ἡ Δ. Ν. Βερν 66.
ἀβρολόγος, 2. Ν. Ι. Σαρ. 66. — Ἀκρ. 19 Σεπτ. 88.
ἀβρόλοντος, 2. (σάρκες.) Ἀκρ. 23 Ἰουλ. 92.
ἀβρόπλαστος, 2. (σῆμα.) Ἐφ. 3 Μαΐου 89. — Ἰω. Ἀρσέν. ἐν Ἀκρ. 26 Ἀπρ. 98.
ἀβρόπιννος, 2. Ἐπαμ. Ἄννιν. 83.
ἀβροποίησις, ἡ τὸ ποιῆν τι ἀβρόν. Ἐστ. ἐφ. 29 Ἰαν. 96.
ἀβροειρεπίστατος, 3. Νέα ἐφημ. 11 Σεπτ. 85.
ἀβροκέρσωπος, 4. Γ. Π. ἐν Ἀκρ. 26 Ἀπρ. 95.
ἀβρόσαρκος, 2. Χρ. Νικολαῖδ. 46.
ἀβροσταγώς. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 11 Μαρτ. 92.
ἀβρότεχνος, 2. Ἀστὺ 18 Ἰαν. 94.
ἀβροτικός, 3. Π. Χιώτ.
ἀβροτονίνη, ἡ. (χημ.) Γαλ. *santonine*. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
ἀβρότροπος, 2. Ἀκρ. 8 Δεκ. 85.
ἀβροτυπία, ἡ. Νέα ἐφ. 5 Μαρτ. 91.
ἀβροφρονός Ἄν. Κουλουρ. — Σ. Α. Κ. 81. — Ἀγ. Βλάχ. λεξ. 97.
ἀβροφροσύνη, ἡ. Ἀμερόληπτός τις ἐν

φυλλαδίῳ περὶ Θράκης, 60. — Ἐπαμ. Δεληγεώργ. 63. — Ν. Ι. Σαρ. 64. — Ι. Περόδαν 64. — Ἀγ. Βλάχ. λεξ. 97.
ἀβροφρον, 2. Γ. Σταυρίδ. 60. — Ἀθ. Πετσάλ. 63. — Ἀγ. Βλάχ. λεξ. 97.
ἀβροφυνία, ἡ. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 14 Μαρτ. 92.
ἀβροφυλλος, 2. 90.
ἀβυσσαλιός, 3. Φλόξ, 80. — Χαρ. Ἄννιν. 81. — «ἀβυσσαλεωτέρα ἀβύσσου αὐξησις». Ἀκρ. 9 Ἰαν. 94. — Πρβλ. *ἀβυσσώδης*.
Ἀβυσσινίδες, αἱ. Ἀστὺ 24 Φεβρ. 96. — Ἄλλ' ἴδε *Ἀβησσονία*.
Ἀβυσσονομανία, ἡ. Ἀστὺ 7 Σεπτ. 86.
Ἀβυσσονόφιλος, 2. Ἀστὺ 2 Φεβρ. 96.
ἀβυσσόσπλαγχος, 2. (πελάγη.) Π. Σούτα.
ἀβυσσοειδής, 2. Βήτας ἐν Ἀστει 6 Ἰουλ. 96. — Πρβλ. *ἀβυσσώδης*.
ἀβυσσόω-ὦ. Δ. Πανταξ. 69. — «ἀβυσσόνονται τὰ οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος». Ἐφ. 29 Μαρτ. 90.
ἀβυσσώδης, 2. Ἀγ. Παράσχ.
ἀγαδοκρατεῖσθαι. Ἀκρ. 13 Φεβρ. 96.
Ἀγαθαγγελικώς. Ἰα Γ. Λάτρ. 55. — Ἰδε τὰ ἐξῆς δύο.
Ἀγαθαγγελισμοί, αἱ. Ἀστὺ 24—5. Ἀπρ. 93.
Ἀγαθαγγελισαί, οἱ πιστεύοντες εἰς τοὺς διαβεδομημένους γρηγομῶς ἢ ὀπτασίας Ἀγαθαγγελοῦ τινός, τοὺς συγγραφέντας δὴθεν τὸ 1279 μ. Χρ. ἔτος, διαδοθέντας ὁμῶς χειρογράφως παρ' Ἑλλήσι πρῶτον περὶ τοὺς χρόνους τῆς αὐτοκρατορίας Αἰκατερίνης Β' τῆς Ρωσσίας καὶ διαλαμβάνοντας ἄλλα τε καὶ περὶ καταλύσεως τοῦ Τουρκικοῦ κράτους. Ἄλ. Σούτα 39. — Ἰδε ἄρθρον Ἀγαθάγγελος ἐν τῷ νέῳ Ἐγκυκλ. Δεξικῶν, τῷ ἐν Ἀθήναις ἐκδομένῳ. — Ἐτι δὲ περὶ τοῦ πρώτου συγγραφέως τῶν χρησμάτων ἴδε καὶ τὰ ὑπὸ Κ. Σάθα ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις καὶ Βυζάντιον» σελ. ρη'—ρθ'. γεγραμμένα. Ἐκδοσιν δὲ ὀπτασίας ἀναγράφομεν μίαν, τὴν ἐν ἔτει 1865 ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Πάσσαρη εἰς 16ον, ἔχουσαν καὶ διαφρούς γραφὰς ἐν ὑποσημειώσεσιν.
ἀγαθηγέτης. δ. Γ. Σερ.
Ἀγαθίτης, δ. ὄν. κυρ. αἰχογεν.
ἀγαθόανδρος σύνοδος. ἡ. Δ. Γουζελ. 07.
ἀγαθόβιος, 2. Π. Χιώτ. 59.
ἀγαθοβουλία, ἡ. Β. Σ. Μαρκεζίν. ἐν Ἐστ. ἐφ. 3 Δεκ. 95.
ἀγαθογνώμων, 2. Πλ. Ε. Δρακ. ἐν Παρν. τεύχ. Σεπτ. 93.

